

GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN.

Meditatie (3) door Hans Huijzer 03-06-2020

Na Noach en Mozes wil ik het nu met u over Abraham hebben wanneer het opnieuw gaat over GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN... Abraham die leeft in een land en in omstandigheden die bepaald niet maatgevend zijn om dáár iemand te zoeken voor een heilsplan. Abraham leeft in Haran een stad in Mesopotamië. Dat ligt in het huidige Irak. Abraham wordt geboren en leeft tot zijn roeping door de Heere in een bijzonder heidens en afgodisch/occult gebied. Ik ga er hier nu verder niet op in maar in diezelfde streek liggen óók de ontstaans-wortels van de Rooms Katholieke kerk... Op zijn 75ste leeftijd moet Abraham op reis zonder te weten waarheen. Gewoon doen wat God zegt Abraham...! Gewoon ? Nou bepaald niet ! Stelt u zich voor: u wordt wakker en bij het ontbijt vertelt u uw huisgenoten dat zij met u de complete huisraad moeten gaan inpakken om op reis te gaan. Waarheen ? Is dan vanzelfsprekend de vraag. En uw antwoord luidt: onbekend, maar God heeft tot mij gesproken. De kans dat u veel medestanders krijgt is niet groot. Toch vertrekt Abraham. Dan later wanneer Abraham bij Sichem arriveert verschijnt God opnieuw en zegt niet: nou Abraham je bent er, dit is de plek waarheen je moest verhuizen... Neen, God zegt tegen de oude kinderloze Abraham: aan jouw nageslacht zal ik dit land geven. Nageslacht...dat is een pijnlijk woord wanneer je samen met je vrouw een leven lang gehoopt hebt op nageslacht en maand na maand Sarai verzucht heeft: nee Abraham...weer niet... Abraham gaat hier niet met God in discussie...Abraham bouwt een altaar... Abraham belandt vanwege een hongersnood in Egypte en Abraham dreigt daar zijn mooie vrouw aan Farao kwijt te raken. Hij gebruikt een leugen door Farao voor te houden dat Sarai zijn zuster is. Maar God biedt desondanks uitkomst. Sarai en dus hun huwelijk wordt gered. ... Aan jouw nageslacht zal ik dit land geven Abraham... De geschiedenis met neef Lot is ook weinig verheffend. GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN... Maar gelukkig: .. eind goed al goed: Izaäk wordt geboren. Dat het kinderloze leven voor Abraham en Sarai moeilijk was blijkt wel uit hun geslaagde wanhoopspoging via de slavin Hagar een kind te verwekken: Ismael ! Maar Gods heilsplan moet verlopen volgens Zijn plan en niet volgens misschien wel verklaarbare menselijke pogingen... Izaäk de zoon der belofte. Maar wanneer ik het met u heb over GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN huiver ik pas werkelijk bij Gods opdracht aan Abraham om uitgerekend die zoon op de berg Moria te offeren. Begrijpt u zo'n Goddelijke opdracht ? Begreep Abraham die opdracht ? Ik vrees van niet. GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN... Meerdere keren stelt Izaäk onderweg aan zijn vader de vraag of hij niets is vergeten ? Pa, we hebben alles bij ons maar waar is het lam ten brandoffer. Antwoord: God zal Zichzelf voorzien van een lam ten brandoffer Izaäk !

Wat is eigenlijk een brandoffer ? Je vindt de voorschriften beschreven in Lev.1 Het is een vuuroffer waarvan de rook een liefelijke geur voor de Heere is. Je zoon offeren als een liefelijk reukwerk voor de Heere... Nee, ik heb het nu niet over de diepere heen wijzing naar Christus offer, nee ik heb het over wat Abraham moest doen. Zijn lieve zoon, zijn enige, waarop hij en zijn vrouw zoveel jaren hadden moeten wachten, offeren als een liefelijke reuk voor de Heere. Begrijpt u het ? Jazeker zodra u de geestelijke waarde ervan gaat benoemen wordt het allemaal anders maar ik heb het over het momentum dat Abraham naar de berg Moria reist samen met zijn zoon. Ik heb het erover wat er dan allemaal door Abraham moet zijn heen gegaan. GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN....

Nogmaals, wij weten de afloop. Maar toen Abraham met Izaäk de berg Moria naderde wist hij die nog niet. Maar het blijkt uiteindelijk niet om “weten” te gaan maar om heel iets anders, namelijk: GELOVEN. Geloof weet nooit waarheen het geleid wordt, maar kent Degene die leidt en heeft die lief. De wortel van het geloof is een Persoon. Het geloofsleven is niet een leven van opstijgen als op vleugelen, maar een leven van lopen en niet mat worden. Abraham is niet het type van heiligmaking maar het type van een leven uit geloof. En daarin ging hij heel ver: Abraham geloofde namelijk dat indien hij zijn zoon werkelijk zou moeten doden God hem zijn zoon weer uit de dood zou teruggeven. Abraham geloofde God. U en ik gaan soms ook door moeilijke tijden. Misschien zit u er op dit moment wel midden in. U weet het allemaal niet meer...het is u nu werkelijk allemaal teveel geworden. Is dat vreemd ? Nee absoluut niet. Wie zulke momenten nog niet kent mag nooit denken over voldoende levenservaring te beschikken. Maar er is een groot verschil tussen weten en geloven. Wie het allemaal ook onder moeilijke omstandigheden wel weet bewandelt een gevaarlijke weg. Is het niet zo dat Gods Woord ons leert dat wie zijn geloof bouwt op “weten” op “eigen inzicht” zich op een hellend vlak bevindt ? De moeilijke tijden waarmee wij vroeg of laat in ons leven te maken krijgen doen ons zien en beleven wat de sterkte van ons geloof is....

De levensgeschiedenis van Abraham mag ons leren dat Abraham heel veel vooral NIET WIST. Abraham bezat iets veel belangrijkers: hij geloofde God !

Paulus zegt over Abraham (**ROM.4**) **2**. Immers, als Abraham uit werken gerechtvaardigd is, heeft hij iets om zich op te beroemen, maar niet bij God.**3**. Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en dát is hem tot gerechtigheid gerekend.

Ik bid u allen en ook mezelf een gelovend leven toe...en dan ook vooral in moeilijke tijden. AMEN.

De volgende meditatie DV woe 17 juni a.s.

Heeft dit Woord u gesterkt en bemoedigd ? Misschien kunt u er ook iemand anders mee bemoedigen.